

Barcelona 2011.

Lørdag d. 22. oktober 2011.

Dette var dagen, hvor vi skulle af sted på en familietur til Barcelona.

Berith kom hjem til os omkring 8.30, parkerede bilen hos Anne Marie og Børge, hvorefter vi satte kursen mod Billund. Kl. 10.00 var vi klar til tjek ind med selv scanning. Derefter gik vi op i terminalen og kiggede på lidt indkøb til turen. Her kaldte en af Berith's forhenværende kolleger på hende. De skulle til Mallorca, men flyet var udsat i 12 timer pga. teknisk fejl, så afgang kl. 18.00. Øv for dem. Vi fik en kop the og en af vores hjemmesmurte sandwiches, og så var vi klar til afgang med KLM kl. 11.55 (KL 1344) til Amsterdam. Her havde vi 2 timers ventetid, så vi spadserede lidt rundt og kiggede på blomsterbutikker. Vi så bla. nogle gigantiske amaryllis løg samt tulipaner i træ. Der er vist noget, vi skal have anskaffet på vej hjem.

14.55 gik turen videre til Barcelona

Vi ankom til Barcelona kl. 17:00 til en dejlig varme 18 grader. Vi tog en taxa ind til hotellet, fik vores værelser og smed kufferterne ind. Straks forlod vi hotellet og gik hen til Metroen og kørte med den ud til Camp Nuo, Barcelona FC's hjemmestadion. Vi havde reserveret billetter hjemmefra, men skulle hente dem ved billetkontoret senest 1 time før kampstart. Det lykkedes helt fint, vi kunne endda stadigvæk købe billetter uden reservation, fordi mange

med årsabonnement indleverer deres billetter til gensalg, hvis de selv er forhindret i at bruge dem. Så ved vi det til en anden gang. Vi havde god tid til at finde noget at spise, inden kampen skulle starte. Så vi fandt en hyggelig fortovsrestaurant, hvor vi samtidig med, at vi nød maden, kunne iagttage de mange glade fodboldtilskuere, som i store mængder strømmede mod stadion. Fodbold kampen var jævnt kedelig Barcelona – Sevilla 0-0, men der var en rigtig hyggelig og festlig stemning inde på stadion, en stemning som også fulgte os på vej derfra og hjem til hotellet efter kampen. Dejligt at opleve at fodbold godt kan afvikles uden optøjer og vold.

Søndag d. 23. oktober 2011.10.23

Vi sov længe, til kl. 7:30. Ovenpå gårdsdagens strabadser var vi alle lidt trætte. Morgenmaden på hotellet var vældig god, og lokalet var som alt andet på hotellet vældig rent og pænt. Vi havde egentlig planlagt at tage til Montserrat i dag, men vi ombestemte os mest grundet at vore forberedelser med at finde togforbindelse endnu ikke var på plads, og vejret måske heller ikke så ud til at blive særlig godt. Vi slentrede i stedet ud i byen lidt på må og få, og det første vi tog i øjesyn var havnen, som virkelig tager sig godt ud. I forlængelse af den kendte gågade, Ramblaen, strækker en bølge dekoreret bro sig et godt stykke ud i havnen. Vi kiggede lidt på både og butikker og fandt ud af, hvor vi evt. kunne komme med svævebanen fra havnen, indover havnen og så op til Mont Juic bjerget. Den må vi nok prøve en anden dag. Fra havnen gik vi mod Ramblaen (gågaden) og kiggede lidt på nogle antik boder og det store Columbus monoment. Øverst står Columbus og peger ud over havet, og nedenunder søjlen ligger der et turistkontor. Vi gik indenfor, og derinde gik det op for os, at man oven i købet kunne komme til tops i søjlen. Det kostede 4 euro, så den oplevelse tog vi med. Der er en god udsigt fra toppen, både over havnen, men også langt ind over byen. Turist guiden spurgte, om vi var fra Bornholm, for der havde han nemlig været.

Vi gik derfra og ind på Ramblaen, som er fuld af turister og hvad der af følger, shops, restauranter, plattenslagere og aktører, som iklædt alverdens mærkelige kostumer poserer oftest ganske stille, men som i øvrigt også mod behørig betaling stiller op til fotografering. Postkort blev studeret mange steder, men prisen lod til at være nøje afstemt mellem alle boderne, 50 cent stykket. På Plaza Catelonia så vi den omvendte trappe, en løjerlig udseende figur af

en trappe, der vel står på hovedet. "På hovedet" var der også mange hjemløse eller lignende, der gjorde holdt ved skraldebøtten ud for fortovsrestauranten, hvor vi indtog vores frokost. Mange kom forbi og dykkede ned, vi troede først, det var tomme flasker de ledte efter, men nej, - det var madrester og drikkerester, som de omgående indtog. Det var ikke rart at se. Vi fortsatte af en parallel gade til Ramblaen og kom forbi 2 af Gaudi's meget berømte huse, Casa Mila og Casa Batllo. Mange var stimlet sammen for at fotografere og en del stod også i kø for at komme indenfor. Vi gik videre, det må blive en anden dag, vi kommer ind. Forhåbentlig er der færre turister i morgen, når det bliver hverdag. Vi gik videre i retning mod La Sagrada Familia, den enorme kirke med 8 slankespir, som Gaudi har tegnet og påbegyndt. I mere end 43 år byggede han på projektet, og trods det nu er ca. 140 år siden, at kirken blev påbegyndt, skal man ikke forvente, at den bliver færdigt førend efter 2020. Lige udenfor kirken, rundt om hjørnet, ligger der en underjordisk kirke, hvor Gaudi ligger begravet. Der var fyldt med turister og lukketiden var nær, så vi kunne ikke komme ind, det må blive en anden dag. Vi sad og hvilede benene lidt og nød en is i den lille park, som ligger ved siden af kirken. Vi studerede samtidig nogle papegøjer, som holdt til højt oppe i træerne. Vi satte næsen i retning tilbage mod hotellet, det satte pludselig i med kraftig regn, så vi gik i ly, men kort efter holdt det heldigvis op. Det har tidligere småregnet lidt på turen. Vi undersøgte menukortene på nogle af de restauranter, vi kom forbi, måske den kommende aftensmad var iblandt. Lige ved siden af hotellet provianterede vi lidt vand, sangria og rødvin. Så nu kan der blive lidt hyggeligere på værelserne. Vi hvilede benene en god times tid, og fik skrevet lidt på beretningen, inden vi gik ud at spise. Vi spiste få meter fra hotellet på Txekiteo. Det var en vældig fin restaurant, tjeneren var rigtig hyggelig og fortalte lidt om catalonsk måde at tilberede maden på. Vi bestilte laks, tjeneren undrede sig lidt, for vi kom jo nærmest fra laksens hjemland. Vi fik Cava til maden, Cava er en slags champagne. Efter maden fik vi the og espresso. Vi gik efterfølgende en tur ved havnen, der var slet ikke koldt. Der var en del mennesker dernede, blandt andet også gadesælgere, som lynhurtigt pakkede sammen, da politiet troppede op. Der var et stort turistskib, som under stort tuderer forlod havnen. Vi var tilbage på hotellet ved 23 tiden, kiggede lige dagens høst af billeder og gik derefter på hovedet i seng. Alle var vi trætte ovenpå dagens strabadser.

Mandag d. 24. oktober 2011.

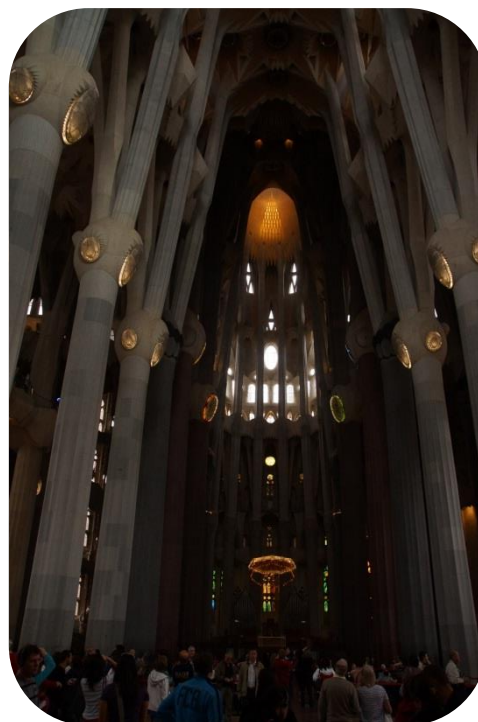
Natten var lidt turbulent, vi var alle blevet vækket af telefonopkald fra receptionen, Bent nåede ikke at svare telefonen, men Berith snakkede med receptionen, som efterlyste kontakter for en fuld fransk pige. Trods Berith bedyrede, at det ikke var til hende, ringede receptionen op 2 gange.

Vi spiste morgenmad, Bent havde lidt problemer med kaffemaskinen, som åbenbart ikke kunne lave cafe Espresso uden at putte mælk i. Vi gik på værelserne, og forbausset kunne vi se at brandvæsenet stillede op ved huset på den modsatte side af torvet. Der var åbenbart problemer med nedfaldende murdele på fortovet. De steg i hvert fald højt til vejrs på stigen for at løsne yderlige puds fra vægen, inden det ville falde til jorden.

Vi gik fra hotellet mod den store markedshal ved Ramblaen, der var allerede flere, som var i gang med at gøre klar til optræden i deres specielle påklædning. Markedet var godt fyldt med turister og varer i alle mulige farver. Der var frugt, slagtervarer, fisk, krydderier og masser af drinks af frugt og is ditto. Vi gik fra markedet og besluttede os for at gå ud imod Gaudi's kirke. Vi var tæt på kirken, og besluttede os for lige at tanke op (væskedepoterne trængte, og et lille toilet

kunne også bruges). Vi satte os ved en fortovsrestaurant, det var hyggeligt, tøserne fik sodavand og Bent fik en lille øl. Ved kirken spurgte vi til billetkontoret, og fik at vide, at vi bare kunne stille op ved linien. Linien var en gruppe mennesker, og jo, - de stod faktisk i kø, og den gik rundt om gadehjørnet og det næste hjørne med. Men underholdningen var i orden. En bil holdt åbenbart ulovligt parkeret, vagterne havde travlt med at dokumentere det billedmæssigt, og pludseligt begyndte de med at montere nogle små hjul under bilens baghjul. En værksteds dunkraft under bagenden, hjulene ind under, og igen dunkraften under forenden, et lille skub til siden og bilen var skubbet ud fra rækken og klar til at blive kørt væk af kranvognen. Vi snakkede lidt med nogle hollændere om episoden, den eneste rest fra parkeringen var et lille klistermærke som ved kantstenen kunne oplyse den rettelige ejer ved tilbagekomsten om, hvor og under hvilke omstændigheder bilen kunne afhentes.

Vi kom ind i kirken i rette tid, det begyndte nemlig at regne, et

vejrfænomen, som skulle vise sig at præge resten af dagen. Vi blev straks dybt imponerede, da vi trådte indenfor. Højt til loftet og fine dekorationer, ingen lige linier alt var kurvet og svajet. Det var vældig spændende, og sjovt at tænke på, at kirken har været under opbygning i snart 150 år, og intet tyder på at den snart er færdig. Der blev spillet dejlig musik på orglet i kirken, vi fandt ikke ud af, om det var automatisk eller om der faktisk sad en og spillede. Vi var færdig med at se kirken, men blev faktisk hængende lidt længere, da vejret var grufuldt. Det styrtede ned. Da vi endelig vovede os ud, kom vi til at se, at det også var muligt at gå i kælderens, hvor der var indrettet museum som ved billeder og modeller af stort og småt fortalte om kirkens tilblivelse i løbet af de mange år.

Vi kom ikke langt fra kirken før sulten overmanede os, eller var det vejret. I hvert fald gik vi ind at spise på en mindre snask. Maden var nu god nok, men forholdene lidt trange og tjeneren syntes åbenbart at stemning skulle bringes lidt i vejret, han skruede godt op for musikken i fjernsynet, hvorefter Bent resolut gik hen og skruede længere ned. Det varede ikke længe, førend tjeneren kom forbi og igen skruede op. Bent bad ham straks

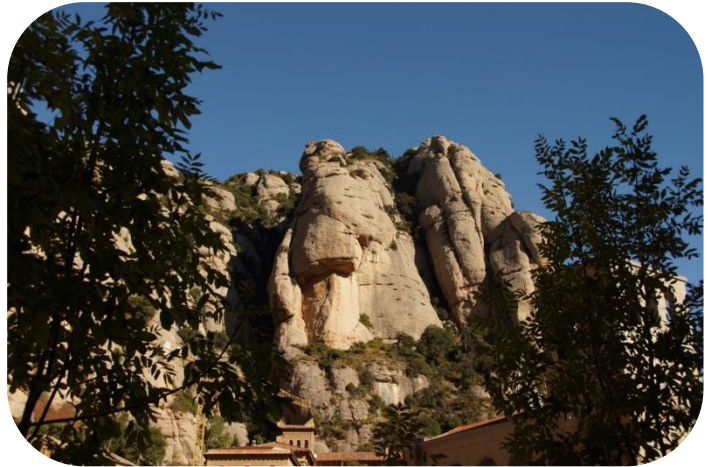
skruer ned, hvilket tjeneren accepterede, og så var det på plads. Det regnede stadigvæk kraftigt, da vi forlod spisestedet, så vi gik hurtigt i ly, en reaktion, der gentog sig flere gange de næste timer. Vi kom forbi triumfbuen, en skole og et par steder hvor vi kom tæt på papegøjer, og fik nogle gode billeder af dem. Da vi passerede zoo kunne vi godt se, at himlen blev mørkere, og lige udenfor banegården gik det helt galt, et blink og et kæmpe brag, og så fik vi lige pludselig stor trang til at kigge på tog. Banegården er overdækket, så det støjede med kraftig regn på de store glashvælvinger, som dækkede perronerne. Regnen styrtløb også fra enkelte huller i taget. Et enkelt yderligere stop og vi var hjemme ved hotellet, hvor jakker og sko blev sat til tørre, og vi gik i brevkortmode og hvile / sove ditto, - det sidste mest gældende for Berith. Vi kiggede lidt fjernsyn og kunne forstå, at regnen var gået kraftigt ud over veje og gader i Catalonien. Gader og kloaker var flydt over, så bilerne krøb stille rundt for ikke at gå i stå i vandmasserne. Ved ottetiden forlod vi hotellet, og nej, regnen var ikke

ophørt. Vi besluttede os for, at aften restauranten skulle være i hotellets nærhed. Vi spiste derfor i den nederste ende af Ramblaen, vel kun 500 meter fra hotellet i en hyggelig restaurant Cava Joan. Vi fik andebryst og wienerschnitzel samt salat, en flaske god rødvin og senere the og kaffe. Vi sprang mellem regnpytterne tilbage til hotellet, sluttede dagen af med en kop Sangria samt filmforevisning på værelset.

Tirsdag d. 25. oktober.

Vi tog Metroen fra hotellet lidt over 9, da vi ville ud at se klosteret i Montserrat, som ligger ca. 50 km fra Barcelona. idet vi havde besluttet at det var den dag, hvor vejret ville vise sig fra sin bedste side. På Espanya stod vi i kø, og vi havde vores betænkeligheder ved at kunne nå toget, men pludselig kom en mand og guidede os hen, så vi hurtigt fik billet, men vi var lidt nervøse, da vi skulle have en til at hjælpe med at lave en billet og hun havde travlt med at hjælpe andre, men heldigvis nåede vi toget i sidste øjeblik. Det var en flot tur. Den sidste del af turen skulle vi med en tandhjulsbane. Vi kom gennem et flot landskab med mange bjergformationer. Godt en time efter Espanya ankom vi til Montserrat, en hyggelig lille "by".

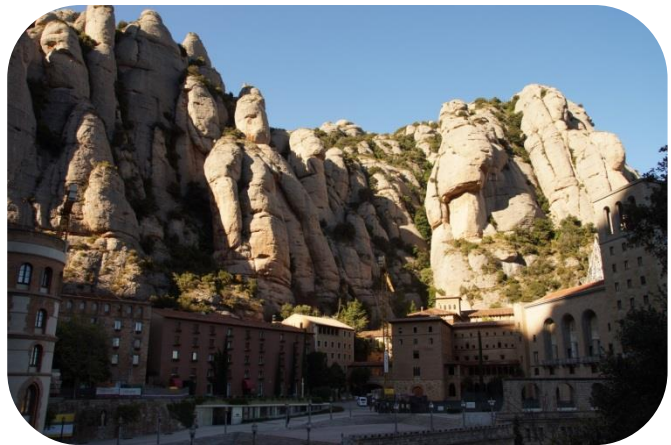
Vi startede med at trave en tur til Ermita de San Miguel, hvor der var en meget flot udsigt over området helt til Middelhavet. På turen tilbage gik vi ud for at se Creu de San Miguel. Her blæste det gevaldigt, så vi måtte passe på i det bulede terræn. Ved 12.30 tiden var vi tilbage i Montserrat, og vi gik straks hen i Basilikaen for at opleve drengkoret, som skulle synge kl. 13. Forinden var der en dame og et herrekor, som optrådte med et par sange, meget flot. Derefter fortalte præsten lidt, og så kom drengkoret. Det lød så smukt, at man fik gåsehud. De sang et par sange og et par af drengene sagde et par ting, og så var seancen slut. Derefter gik vi rundt for at finde det sted, hvor vi skulle spise. Det lykkedes at finde cafeteriet, hvor vi kunne få 1 hovedret og en gang salat + dessert eller 2 hovedretter + dessert. Her blev vi tanket godt op, så vi var klar til at tage en meget stejl tandhjulsbane op til Sant Joan. På vej op, så vi en stenbuk, som lå og hvilede sig lige ved siden af tandhjulsbanen. Vi gik en lang tur oppe på bjerget. Ved nogle klippefremspring sad nogle bjergbestigere og holdt hvil, mens deres tove var spændt ud. Nogle steder var stien meget stejl. Af og til fornemmede jeg en duft af stenbuk, men vi så ingen. Vi var helt oppe, hvor der var rester af en gammel by, der var bygget ind i bjerget. Herfra gik der en meget stejl trappe længere op på bjerget, men den fravalgte vi af sikkerhedshensyn. Bent var paparatsi, og han havde gang at fotografere den smukke udsigt. På vej ned gik Berith og jeg og snakkede om, at det kunne være sjovt, hvis vi så et par stenbukke på de meget stejle bjergsider. Pludselig fik Berith øje på 2 af slagsen, der krydsede ned ad en for os at se lige bjergside. Måske var de blevet jaget frem af et par bjergbestigere, der netop var ved at kravle ned ad bjerget. Imponerende. Vi tog tandhjulsbanen ned igen, og da vi nærmede os stationen, åbnede føreren døren og fløjtede, og straks fik vi øje på stenbukken, som stadig lå og hvilede sig ved banen. Måske har de en aftale med den????

Herefter gik vi på turistkontoret, da vi havde set nogle andre turister, der havde kort over området, så det fik vi også lige til skrapbogen. Det sidste, vi ville se, inden vi tog med toget hjem, var museet, hvor vi så malerier af forskellige kendte kunstnere, og vi så også noget om klosteret og Montserrat.

Kl. 17.20 gik vores tog hjem, så endnu en flot togtur oplevede vi. Næsten hjemme gik vi hen til Columbus statuen, turist kontoret, hvor jeg fik købt frimærker, så postkortene kunne blive sendt hjem. Vi var lige hjemme på hotellet i kort tid, inden vi gik ud på Ramblaen for at finde et godt sted at spise. Vi fik Paella på Restaurant Via 70. En fin menu med kaffe og the som afslutning. Berith's forkølelse skulle gerne fortage sig inden hjemturen.

Da vi skulle hjem til hotellet, blev vi enige om at gå forbi Casa Batllo, som også er spændende i natbelysning. På turen tilbage til hotellet gik vi gennem den romerske del af byen.

Onsdag d. 26. oktober.

Vi stod tidligt op i dag, det var vores sidste hele dag i Barcelona, så vi skulle helst have en masse ud af dagen. Vi gik op af Ramplaen til Casa Bagllio, Gaudi's berømte hus. Det meste af huset er udstilling, men der ligger også nogle lejligheder i huset, det må være lidt underligt at bo i et museum. Alle husets rum var specielt designet både til anvendelse, men også afhængig af placering i huset. Vi fik en audioguide på engelsk, så vi kunne høre beretningen om måden lokalerne var indrettet på.

Vi gik fra Gaudi's hus i det flotteste solskin, tog et par billeder på Catalognia pladsen og fortsatte mod Picasso museet. Heldigvis var der en kæmpe kø, så vi valgte at udsætte besøget lidt. I stedet gik vi ind og spiste Churros med chokolade. Det er en spansk form for klejner, som man dypper i varm chokolade. Mens vi spiste, kunne vi sidde og følge med i, hvordan de blev lavet. Så fortsatte vi ned mod havnen, vi ville prøve svævebanen op til Mont Juic. Vi gjorde holdt ved stranden, der var en del mennesker i vandet. Berith dyppede lige fødderne, hun kunne berette, at det var en lille smule koldt. Bølgerne var kraftige.

Ved svævebanen var der kø, den så ikke så lang ud, men det gik meget langsomt. I alt tog det næsten 2 timer, førend vi kunne gå ombord i gondolen. Det var en smuk tur på tværs af havnen i stor højde, og med udsigt over det meste af byen. Det gyngede noget i gondolen, hver gang farten blev ændret. Køen på modsatte side så lidt kortere ud. Vi gik helt op til toppen af Mont Juic, det var lidt svært at finde vej, for meget af bjerget er indrettet som park, hvor man går ad stier, og vores kort passede ikke helt. På toppen ligger en borg, derfra kunne vi se toppen af det olympiske vartegn. Det olympiske anlæg ligger på Mont Juic. Vi spiste inde i borgen, fik lidt lasagne og en sodavand/øl. Så gik vi hele vejen ned fra bjerget, det var hårdt for benene, måske mest fordi de i forvejen allerede var godt

slidte. Så gik vi tværs over bymidten, over Ramblaen og gennem det gotiske kvarter til Picassomuseet, nu var vejret blevet køligere og overskyet og køen var pist væk. Vi kunne gå lige ind. Museet har værker af Picasso fra hele hans maleperiode, helt fra de første knap så detaljerede billeder og selvportrætter samt billedet af hans far, til de meget surrealistiske billeder som man hverken kan se hoved eller hale på.

Efter museumsbesøget gik vi tilbage til hotellet, for at smide skankerne op, og tanke ny energi inden aftensmaden. Vi gik hen på Ramblaen og spiste på et Brasseria, som vi havde kigget på flere gange, når vi gik forbi. Vi fik et bord på øverste etage, det trak lidt koldt fra deres aircondition, og musikken var også lidt støjende. Men tjeneren var rigtig hyggelig og gjorde alt for at skrue ned for begge dele for at behage os. Vi fik en T-bone steak, og den var dejlig mør. Vi nød en kande Sangria dertil. Det viste sig, at han var fra Pakistan og var kommet hertil i 2008. Vi var hjemme på hotellet igen ved 23-tiden efter en hyggelig dag. På turen var vi kommet til at snakke om sangen "Barcelona" med Freddie Mercury og operasangerinden Montserrat Caballé. Sangen blev spillet med Freddie Mercury i play back i Barcelona til åbnings ceremonien til sommer OL i 1992, selv om Freddie Mercury var død året forinden af Aids.

Torsdag den 27. oktober.

Dette var vores sidste formiddag i Barcelona, så vi nåede lige en lille tur ned på havnen på Rambla del Mar, inden vi skulle tilbage til hotellet, hvor vi blev hentet kl. 10.20 og efter en halv times taxatur ankom vi til lufthavnen. Chaufføren var meget snakkesalig, rigtig hyggeligt. Turen koste 29 Euro. Efter frokost i lufthavnen var vi kl. 13.15 klar til afgang fra Barcelona efter en halv times forsinkelse og med 3 – 4 skrigende børn om bord. Vi landede i Amsterdam kl. 15.40 efter at have cirklet rundt i 10 min, da et andet fly var landet med tekniske problemer. Nu havde vi rimelig travlt med at nå flyet til Billund, så det med at finde flotte amaryllis løg, blev der ikke noget af. Kl. 16.40 afgik flyet fra Amsterdam, og vi ankom efter en times flyvning til Billund. Vi kom hurtigt gennem tolden, og herefter gik turen til Viborg, hvor Sander ventede med kartoffelmos og bøf stroganoff, meget lækkert og dejligt at være fri for, at skulle hjem at lave mad. Det er en dejlig tradition, at Sander serverer aftensmad, når vi kommer hjem fra udenlandsrejser. Vi var hjemme hos os ved 20 – tiden, og herefter kørte Berith hjem til sig selv. Alle havde haft en rigtig dejlig og oplevelsesrig ferie.

Mange ferie hilsener

Berith, Bent og Merete

